

OBVEŠČEVALEC

LETO VIII

11228514

LITJA, 1967

ŠT. 1—2

O delu ZK predilnice Litija v letu 1966

Ob dogodku, kot je letna konferenca Osnovne organizacije ZK, je naša dolžnost, da pregledamo enoletno delo vsega našega članstva, da ocenimo vso gospodarsko, družbeno in politično dejavnost, da ugotovimo, kaj smo in česa nismo naredili v našem kolektivu in kako smo realizirali naše obveze, tj. naše sklepe zadnje letne konference.

Ce analiziramo sklepe lanskoletne konference naše osnovne organizacije bomo spoznali, da so bili ti sklepi dokaj zahtevni. S temi sklepi smo prevzeli odgovornost in se obvezali, da jih bomo z večjo aktivnostjo celotnega članstva tudi realizirali. Dogovorili smo se, da se bomo vsi komunisti vedno in povsod prizadevali, da se odpravijo vse naše pomanjkljivosti in nepravilnosti, ki znotraj podjetja zavirajo doseganje še boljših rezultatov. Prevladovalo je enotno mnenje, da boljše gospodarjenje zavisi predvsem od naše zavesti in zrelosti, da moramo probleme v prvi vrsti poznati in razumeti, šele potem jih lahko popravimo ali odstranimo. Nadalje smo tudi sprejeli sklep, da moramo pospešiti in utrditi razvoj samoupravljanja, težiti za tem, da še bolj povečamo produktivnost, da se utrdi disciplina, dvigne idejni nivo članstva itd.

Dasi so bili sklepi zahtevni, niso ostali samo na papirju, temveč je osnovna organizacija v precejšnji meri poskrbela za njihovo uresničitev. Že v začetku leta 1966 je osnovna organizacija razpravljala o teh sklepih in si zadala nalogo, da jih postopoma realiziramo. Na sestankih osnovnih organizacij in sekretariata smo razpravljali o gospodarski in drugi problematiki, o gibanju proizvodnje, o delitvi dohodka, o perspektivnem razvoju podjetja, o nadaljnjem razvijanju samoupravljanja, o kadrovskem vprašanju, o sprejemu novih članov v organizacijo ZK, o tretjem, četrtem in petem plenumu CK ZKJ. Bili smo enotnega mnenja, da se moramo komunisti odločno boriti proti vsem tistim negativnim pojavom, ki zavirajo naš socialistični sistem.

Čas, v katerem smo preživeli to mandatno dobo, ni bil navaden čas, marveč je bilo to posebno obdobje, ki je med drugim prineslo velike naloge za vse člane ZK in celotno naše delovno ljudstvo. To, kar so nam odkrili lanskoletni plenumi ZKJ, zlasti IV., ki je bil na Brionih, ni samo spodbuda za nadaljnje delo članstva, temveč hkrati velika šola za vse člane ZK. To nas opozarja na še večjo budnost, opreznost in intenzivnejšo aktivizacijo na vseh področjih našega družbenega in političnega življenja. Komunisti smo si zadali nalogo, da nenehno delujemo v prvi liniji našega boja za samoupravni sistem, da bo dobil sleherni naš delovni človek tisto mesto in tisto vlogo, ki mu pripada.

Osnovna organizacija ZK je o tem precej razpravljala in se vedno zavzemala za dosledno uveljavljanje samoupravnih odnosov, kar bo v prihodnje tudi treba nadaljevati. Člani ZK so v lanskem letu tudi nekoliko proučevali razvitost in stopnjo samoupravljanja. Od 850 zaposlenih je vključenih v razne samoupravne organe preko 250 članov kolektiva. To pa ne pomeni, da je samo organizacijsko do te stopnje urejeno, marveč se dejansko čuti razgibanost na tem področju, zlasti Delavskega sveta, nekaterih komisij in odborov.

Se bolj kot omenjena dejavnost pa so ugodni lanskoletni rezultati poslovanja. V primerjavi z 10-mesečnim obdobjem v letu 1965 se je lani povečal fizični obseg celotne proizvodnje za 10 %. Produktivnost pa je v celotnem podjetju porasla za 5,4 %. V ekonomičnosti smo na boljšem v odnosu na lansko leto za 5,3 %. Posebno pa se je dvignila rentabilnost, kar za 41,3 %.

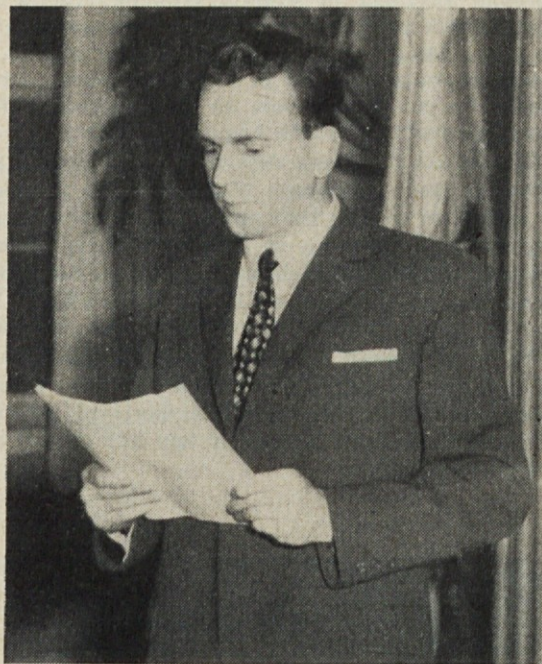
Ker so ti rezultati doseženi v času tolikega razmaha naše gospodarske reforme in drugih ukrepov, ki so v tem obdobju sledili, je lanskoletni poslovni uspeh še toliko bolj razveseljav, ker smo v tem letu dosegli najboljši poslovni uspeh.

V razpravi je sodeloval tudi sekretar občinskega komiteja ZK tov. Jože Dernovšek

Tudi nagrajevanje po delu je urejeno tako, da dobi vsak član kolektiva toliko dohodka, kolikor ima zaslug pri ustvaritvi. Torej je več ali manj od poslovnega uspeha odvisen vsak osebni dohodek, pa naj si bo to direktor ali snažilka. Napačno bi bilo trditi, da so sedanja merila, ki stimulirajo zaposlene v našem kolektivu, najboljša. Vendar pa lahko trdimo, da se je po tem vprašanju pri nas veliko naredilo in se še vedno odpravljajo določene pomanjkljivosti. Te pomanjkljivosti se kažejo predvsem v tem, ker nimamo še izdelanih posebnih individualnih meril, ki bi zajemala npr. prihranek ali škodo, ki jo povzroči posameznik na delovnem mestu.

Če pogledamo gibanje osebnih dohodkov na mesec, vidimo, da je bil na enega zaposlenega povprečni osebni dohodek v letu 1965 v naši predilnici 54 094 din, lani pa se je povečal na 82 685 din. Iz tega podatka je razvidno, da se ne razširja samo materialna baza kolektiva, marveč se hkrati tudi naglo dviga standard delovnih ljudi, kar je v skladu s cilji 8. kongresa ZKJ in drugih ukrepov.

Sekretar osnovne organizacije ZK tov. Franci Borišek poroča na letni konferenci

Za večjo storilnost dela je potreben tudi dober oddih, kar je vsem članom kolektiva omogočeno, da lahko preživijo svoj dopust v Počitniškem domu Novigrad ali pa v Gozd Martuljku. V letu 1959 je v našem počitniškem domu letovalo 369 oseb, v lanskem letu pa 1661. Dobro je urejeno tudi s prehrano v tovarniški menzi, kjer se številni člani kolektiva hranijo po znižani ceni. Prav je, da te in podobne stvari še nadalje razvijamo in izpopolnjujemo, ker s tem osvobajamo naše delovne ljudi od dodatne obremenitve.

Na sekretariatu in osnovni organizaciji ZK smo tudi precej razpravljali o dvigu idejne ravni članstva. Že pred enim letom, ko smo člani osnovne organizacije ZK izpolnili anketne liste, so številni komunisti izrazili željo po izobraževanju. Ker smo v lanskem letu na razpravah sklenili, da pasivni del članstva postane aktivni, smo v ta namen organizirali vrsto predavanj, ki so bila zelo kvalitetna. Na ta predavanja smo vedno

vabili tudi samoupravne in druge organe. Kljub velikemu prizadevanju za dvig idejne ravni pa je bila na nekaterih predavanjih zelo slaba udeležba. Kakšen je vzrok, da se posamezniki izogibajo tudi brezplačnega, dodatnega in kvalitetnega znanja, ki je vendar vsakemu v pomoč pri njegovem delu? Tu gre za nove stvari, kot je gospodarska reforma in drugo, ki se jih nismo pred 10 ali 15 leti učili. Za tako zahtevne in pomembne naloge, ki stoje danes pred nami, je neizogibno dodatno izobraževanje, za kar bo tudi v bodoče poskrbela ideološka komisija, ki je bila v minulem letu zelo aktivna.

V minulem letu je zopet zaživela mladinska organizacija. Že v začetku leta je s pomočjo nekaterih članov ZK uspelo, da se je uspešno izvedla mladinska letna konferenca. Mladinska organizacija se je v zadnjem času tudi številčno okrepila in se njeno delo dokaj dobro razvija.

Tudi delo sindikata je precej razgibano, zlasti samskega izvršnega odbora sindikalne podružnice. Člani ZK aktivno sodelujejo v sindikalni organizaciji in se vedno zavzemajo za nove oblike dela, ki slonijo na načelih našega družbenega in političnega sistema. Delo celotne organizacije pa se odraža tudi v tem, da je znatno prispevala kot pomoč za rekreacijo in okrevanje članov kolektiva, saj se je v te namene porabilo lani 40 % več sredstev, kot pa v letu 1965.

Društvo inženirjev in tehnikov je v lanskem letu ubralo dokaj dobro pot. Več skupin si je ogledalo razne tekstilne tovarne v drugih republikah in v Sloveniji. Res da na takih relacijah ekskurzije nekaj stanejo, vendar pa moramo priznati, da tudi pridobljene izkušnje nekaj veljajo in so celotnemu društvu v veliko pomoč pri reševanju proizvodnih in drugih problemov. Za tako razgibano dejavnost društva je v precejšnji meri zasloga članov osnovne organizacije. Komunisti so in bodo morali tudi v bodoče pri tem društvu, ki predstavlja strokovni kader podjetja, odigrati najbolj pomembno vlogo za modernizacijo in nadaljnji razvoj celotne predilnice.

Udeležba na sestankih se je v tej mandatni dobi tudi okrepila, vendar še ni tako številna, kot bi morala biti. Sankcije, ki smo jih začeli izvajati, delujejo pozitivno in vse kaže, da jih bo treba v prihodnje še bolj zaostri, ker nekateri člani ne jemljejo stvari tako resno kot dejansko so. Spričo vse večje vloge in odgovornosti, ki se postavlja pred komuniste, bo potrebno še mnogo naporov, da utrdimo disciplino vsega članstva. Sleherni član naše osnovne organizacije ZK se mora vsepovsod zavzemati za čimprejšnjo realizacijo vseh konceptov v zvezi z gospodarsko reformo in drugih ukrepov.

Poleg omenjenih, za vse nas pomembnih nalog, pa so sedaj pred nami tudi volitve v Zvezno, Republiško in Občinsko skupščino. Vsi smo dolžni, da sodelujemo pri izbiranju najboljših kandidatov, to je takih, ki bodo s svojo sposobnostjo v stanju doseči v sedanjem času optimalne rešitve.

Že pri izbiri in seveda končni odločitvi moramo zagotoviti, da bodo prišli v skupščine občani, družbeno razgledani, pripravljeni boriti se za naše skupne interese, skladno z nalogami skupščine.

Letna konferenca ZK je izvolila sekretariat osnovne organizacije ZK v naslednjem sestavu:

Borišek Franci, Primožič Darko, Tišler Hilda, Bizjak Vojko, Majcen Milan, Pavliha Tone in Ponebšek Nada.

Za sekretarja osnovne organizacije pa je bil ponovno izvoljen tov. Borišek Franci.

Občni zbor sindikalne podružnice

Na občnem zboru sindikalne podružnice se je od 82 izvoljenih zbralo 69 delegatov. Prisotni so bili tudi nekateri vodilni uslužbenci podjetja ter vabljeni gostje oziroma predstavniki sindikata in družbeno-političnih organizacij.

Poročilo o delu sindikalne podružnice oziroma izvršnega odbora je podal predsednik tov. Lesjak Franci. Iz poročila je bilo razvidno, da je bilo delo izvršnega odbora uspešno.

— Izvršnemu odboru je uspelo vključiti v sindikalno organizacijo tudi ostale člane kolektiva, ki niso bili člani sindikata, tako da predstavlja sindikalna organizacija celotni delovni kolektiv.

— Povezava s članstvom je večja, odkar so na razširjene seje vabljeni tudi sindikalni poverjeniki.

— Izvršni odbor je razpravljal o samoupravnih aktih podjetja, produktivnosti, delitvi osebnih dohodkov, rekreaciji, preventivnem okrevanju, razvoju podjetja, gospodarski reformi, proslavi 80-letnice obstoja podjetja itd.

Iz podanega poročila je bilo dalje razvidno, da je dosegel delovni kolektiv v preteklem letu lepe uspehe. Povečali so se osebni dohodki, fizični obseg proizvodnje je večji za 10 %, produktivnost je bila večja za 5,4 %, rentabilnost pa kar za 41,3 %.

Razprava na podano poročilo je bila zelo živahna. Tov. Savšek Mato je kritično ocenil kulturno-prosvetno dejavnost v občini. V preteklosti je deloval pevski zbor, dramatska skupina in ostale sekcije.

Dalje je predlagal, da se naj na pristančne stroje, ki bodo montirani v predilnici IV, namesto starejše predice, ker imajo več izkušenj kakor novosprejete.

Poudaril je, da je večerja v predilniški menzi kalorično nezadostna, zlasti še za delavke na nočni izmeni.

Ne strinja se z delitvijo sindikalne članarine med podružnico in višjimi organi. Saj ostane podružnici le 35 % od pobrane članarine.

Tov. Arsev Silva je med drugim predlagala, da naj podružnica zviša denarno podporo, ki jo daje članom, če so dalj časa v bolniškem staležu.

Tov. Podlogar Ada je predlagala, da bi bilo v zvezi z novim načinom prisukovanja koristno organizirati ekskurzije v sorodna podjetja, kjer imajo ta način že vpeljan.

Volitve novega izvršnega odbora sindikalne podružnice

Tov. Savinšek Tončka smatra, da so predice pri tej kvaliteti bombaža in posluževanja dveh strojev in pol preveč obremenjene.

Direktor podjetja tov. Mirtič je poročal o dosežkih predilnice v letu 1966 in poudaril, da smo naloge, ki smo si jih zadali na občnem zboru pred dvema letoma, dosegli in celo presegle. Za take uspehe gre velika zahvala prizadevnosti celotnega kolektiva. Poudaril je, da moramo začrtano pot nadaljevati in ne obstati na doseženih uspehih. Ustvarjena sredstva moramo pametno vlagati in to tam, kjer bo rezultat boljši. Stremeti moramo za tem, da bomo povečali življenjski standard, kar je bistvo socializma. Tega pa brez ustvarjalnosti ne more biti. Za nas je življenjsko važno, kako bomo naše podjetje razvijali. O tem mora razmišljati celotni delovni kolektiv. Pospešili bomo osvajanje novih artiklov iz sintetike. Najprej bo potrebno zamenjati strojni park v predpredilnici, kasneje pa bi v 3—4 letih zamenjali strojni park cele predilnice.

Tov. direktor je soglašal s kritiko tov. Savška ter poudaril, da so vse možnosti za ustanovitev pevskega zbora v predilnici. Ne le pevski zbor, tudi ostale sekcije bi lahko ustanovili. Podjetje bo taka prizadevanja vedno podpiralo.

Ob koncu svojih izvajanj je tov. Mirtič zaželel novemu izvršnemu odboru obilo uspehov pri delu ter zaželel še večje poglobljanje v problematiko zaposlenih in podjetja.

Tov. Lesjak Franci je med drugim poudaril, da prehaja soodgovornost za varnost in zdravje zaposlenih vse bolj na sam delovni kolektiv. Kajti tudi v bodoče bodo večji delovni uspehi predvsem odvisni od delovne sposobnosti tj. zdravja zaposlenih. Novi zakon o varstvu pri delu opredeljuje odgovornost podjetja, pravice in dolžnosti glede varstva pri delu. Zaradi manjšega navedenega za čas odsotnosti zaradi bolezni bo vsak član kolektiva upravičen zahtevati, da je delovno mesto tako urejeno, da zaradi neprimernih delovnih pogojev ne pride do obolenj.

V našem podjetju se delovni pogoji sicer stalno izboljšujejo, vendar bomo morali v bodoče vsako povečanje obsega proizvodnje ocenjevati in upoštevati vpliv vloženega dela na psihično in fizično stanje zaposlenih. Zaradi tega bo potrebno statistično spremljati podatke o zdravstvenem stanju in sicer po vrstah obolenj.

Predsednik sindikalne podružnice tov. Franci Lesjak med poročanjem na občnem zboru

Za okrevanje članov kolektiva in pomoč v primeru bolezni je bila imenovana pri sindikalni podružnici komisija za zdravstvena in socialna vprašanja. Denarna pomoč se je dodeljevala po izdelanem pravilniku, ki izključuje osebe, ki imajo neopravičen izostanek, se ne pridružujejo bolnišniškega reda itd. Res pa je, da bo potrebno spodnjo mejo pomoči povečati.

Tov. Ada Podlogar je prosila za pojasnilo v zvezi s preureditvijo dekliskega doma. Na vprašanje je odgovoril tov. direktor in dejal, da o tem vprašanju še ni bilo sklenjenega nič dokončnega ter da se bo o tem še razpravljalo. Najverjetneje pa bodo dom preuredili v manjše sobe, tako da bo imelo vsako dekle svojo sobo.

Potrebna denarna sredstva bodo na razpolago drugo leto.

Izglasovanju razrešnice staremu odboru so sledile volitve novega odbora. S tajnim glasovanjem je bil izvoljen nov izvršni odbor v sledečem sestavu: Niko Stamatovski, Ema Eltrin, Franc Tišler, Miro Bučar, Milena Planinc, Lojzka Slabe, Nace Senica, Rudi Zupan, Hine Muljavec, Stane Štuhec in Slavko Žibert.

Za predsednika sindikalne podružnice je bil soglasno izvoljen tov. Niko Stamatovski.

Po končanem obnem zboru je bila mala zabava. Za prijetno razpoloženje so poskrbeli »Kresniški fantje«.

F. Lesjak

Občni zbor industrijskega gasilskega društva

Poročilo prdesednika

Tovarišice in tovariši!

Z zadovoljstvom ugotavljam, da je Industrijsko gasilsko društvo Predilnice Litija v jubilejnem letu, to je 80. obletnici obstoja podjetja pokazalo največji napredek in doseglo uspeh, ki se da tudi ugotoviti.

Vsa leta smo na občnih zborih društva poročali o milijonskih zneskih škode, ki so nastali zaradi požarov. Na današnjem obnem zboru pa lahko poročamo, da prvič po osvoboditvi v podjetju ni bilo požara, ki bi imel za posledico večjo škodo. Bilo je sicer 19 manjših zanetkov, ki pa so bili takoj s pomočjo ročnih gasilnih aparatov zadušeni.

K temu uspehu je doprinesel svoj delež celotni delovni kolektiv. V prvi vrsti gre zasluga za ta uspeh vodstvenemu kadru, ki organizira in vodi proizvodnjo ter članstvu, ki je takoj in brez škode požare udušilo. Iz analiz zanetkov požarov je razvidno, da brez sodobne gasilske opreme in dobre strokovne usposobljenosti članov in članic ni možno pogasiti požara. Največjega pomena pa je uspešna in učinkovita preventiva, ki dela na tem, da do zantekov požarov sploh ne pride. Zato je društvo v sodelovanju s strokovnimi službami v podjetju organiziralo občasne preglede z namenom, da se odkrijejo in odpravijo pomanjkljivosti s področja požarnega varstva. V bodoče moramo doseči, da bo po oddelkih več reda in čistoče. Večkrat so pota in prehodi zatrpani. Objektivni razlog za to je utesnjenost prostorov in preureditve in adaptacije, vendar ne v vseh primerih. V oddelkih so bili v preteklem letu urejeni zasilni izhodi.

Z gasilskimi sredstva in opremo je naše društvo dobro preskrbljeno. Nabavljena je bila nova 800 l mo-

torna brizgalna tipa »SORA«, tako da je podjetje dobro preskrbljeno za primer večjih elementarnih nesreč in požarov. Ker je nova motorna brizgalna tipizirana, se bodo naše desetine uspešneje pripravljale na tekmovanja, ker se na tekmovanjih uporabljajo le tipizirane brizgalne.

Ce pogledamo delo društva, moram poudariti, da je bilo društvo agilno. Sodelovalo je na treh tekmovanjih. Na conskem prvenstvu občinskih gasilskih zvez Zasavja smo dosegli prvo mesto. Lep uspeh je bil dosežen na tekmovanju tovarniških desetih ob proslavi 80. obletnice podjetja. Sprejet je bil sklep, da bo tekmovanje med desetiniami organizirano vsako leto v mesecu septembru.

Ce se v republiškem tekmovanju nismo uvrstili v zvezno tekmovanje, ne smemo popustiti. Takoj po obnem zboru bo naloga operativnega štaba, da prične z vajami tekmovalne desetine. Obstoječa gasilska oprema in usposobljenost članstva nam tudi omogoča, da priredimo na pomlad veliko propagandno vajo, da prikazemo celotnemu delovnemu kolektivu sposobnost in izurjenost gasilskih desetih.

V Litiji je zgrajen nov moderen gasilski dom. Sedaj so dani pogoji, da se aktivno vključijo v gasilsko organizacijo tudi zaposleni iz Lesne industrije Litija, mehaničnih delavnic in ostali iz Litije.

Naše društvo že sedaj aktivno sodeluje z litijskim društvom, saj sodeluje naš poveljniški kader v litijskem društvu in občinski gasilski zvezi.

V preteklem letu so bile objektivne težave zaradi podaljšanega delovnega časa pri organizaciji gasilskih vaj in delom ženske desetine.

S prehodom na normalni delovni čas bo več časa za samo delo z desetiniami.

Z načrtnim delom na področju izobraževanja moramo doseči, da bodo vse desetine tudi podrobno poznale gasilsko opremo in znale v primeru potrebe uporabiti ročne gasilne aparate. To mora biti ena najvažnejših nalog novega odbora.

Ob zaključku poročila se zahvaljujem članom UO, operativnemu štabu in celotnemu članstvu za sodelovanje, novemu odboru pa želim veliko uspeha v nadaljnjem delu.

Lojze Pavliha

Poročilo poveljnika

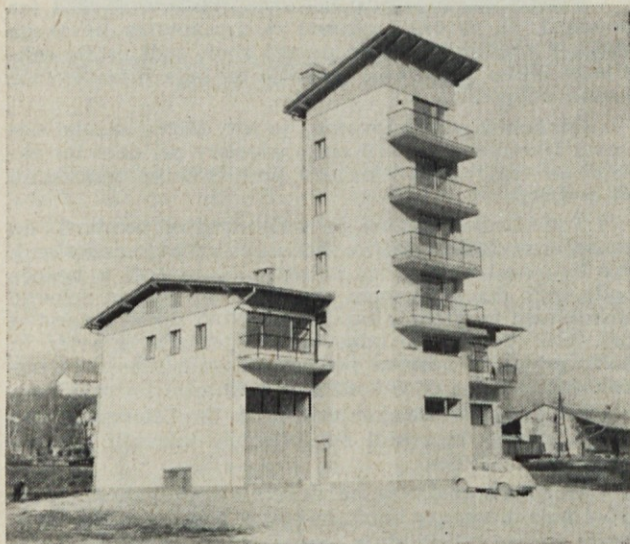
V požarnovarnostni službi v letu 1966 ni bilo večjih organizacijskih sprememb. Dežurni gasilci so med svojo redno službo javljali vse pomanjkljivosti in predlagali ukrepe za odpravo istih.

Požarnovarnostna komisija DS je zaradi enotnejšega dela tesno sodelovala skupno z upravnim odborom in operativnim štabom podjetja.

Operativni štab je imel 5 rednih sej, vendar je bilo še več sestankov ožjega štaba.

Na sejah je bilo obravnavano:

- požarna preventiva po posameznih obratih,
- plani gasilskih vaj in predavanj,
- nabava gasilskega orodja in opreme,

Lep je pogled na novi litijski gasilski dom, ki stoji ob Ljubljanski cesti

- organizacija tekmovanj,
- sodelovanje na proslavi 80. obletnice podjetja in tako dalje.

V letu 1966 je bilo 57 gasilskih vaj. Na teh vajah je bilo navzočih 614 gasilcev. Skupno je bilo 1427 porabljenih ur in za te ure izplačano ca. 600 000 S din.

Operativni štab je imel tesno povezavo z občinskim operativnim štabom in operativnimi štabi zasavskih občin. Poveljnik je tudi član conskega štaba Zasavja. Tekmovalna desetina je dne 17. 4. 1966 obiskala Rudnik Hrastnik in imela s tamkajšnjo desetino skupne gasilske vaje.

24. 4. 1966 je bila prikazana gasilska vaja pred predstavniki občinskih gasilskih zvez Zasavja in pred sodniškim zborom z namenom, da se ustvarijo enotni kriteriji za consko tekmovanje.

Consko tekmovanje gasilcev v Zasavju je bilo v Litiji dne 8. 5. 1966. Na tem tekmovanju je sodelovalo sedem desetlin. Prvo mesto je dosegla naša desetina.

Dne 19. 6. 1966 je bilo republiško izbirno tekmovanje v Ljubljani. Naša desetina je dosegla osmo mesto. Če bi bilo sojenje sodniškega zbora objektivnejše, bi se prav gotovo plasirali v zvezno izbirno tekmovanje.

Ob proslavi 80. obletnice podjetja je gasilsko društvo aktivno sodelovalo. Tekmovale so tri gasilske desetine in dosegle nepričakovan uspeh.

Ravno tako je društvo sodelovalo v ostalih športnih tekmovanjih.

Za Dan borca je društvo sodelovalo z eno ekipo petih članov na partizanskem pohodu na Janče. Naša ekipa je dosegla drugo mesto.

Člani gasilskega društva, po številu 22, so sodelovali pri otvoritvi novega gasilskega doma v Litiji.

Člani desetlin so tudi aktivno in organizirano sodelovali pri reševanju imetja ob poplavih.

V preteklem letu smo na področju požarne preven-tive dosegli izreden uspeh.

Prvič po osvoboditvi ni bilo večjega zanetka požara, ki bi povzročil materialno škodo. Evidentiranih je sicer bilo 19 zanetkov, ki so bili takoj zadušeni. Ti zanetki so bili:

1. čistilnica odpadkov	8 zanetkov
2. predpredilnica	3 zanetki
3. sukalnica	2 zanetka
4. čistilnica	2 zanetka
5. tehnična pisarna	1 zanetek
6. predilnica I	1 zanetek
7. predilnica II	1 zanetek
8. dvorišče (dimnik)	1 zanetek

Tukaj so člani desetine pokazali svojo usposobljenost, požrtvovalnost, saj so s takojšnjo intervencijo obvarovali podjetje pred več milijonsko škodo.

Člani društva se tudi strokovnio izpopolnjujejo. 34 izvodov gasilskega vestnika je naročeno v malokaterem društvu.

Prodanih je bilo tudi 50 gasilskih koledarčkov.

Strokovnih ekskurzij ni bilo organiziranih zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Obstoječa finančna sredstva smo uporabili za strokovno vzgojo in udeležbo na tekmovanjih.

Poudariti še moram, da so bili vsi novosprejeti delavci poučeni o rokovanju z gasilskimi aparati in s požarno preventivo na uvajalnih seminarjih.

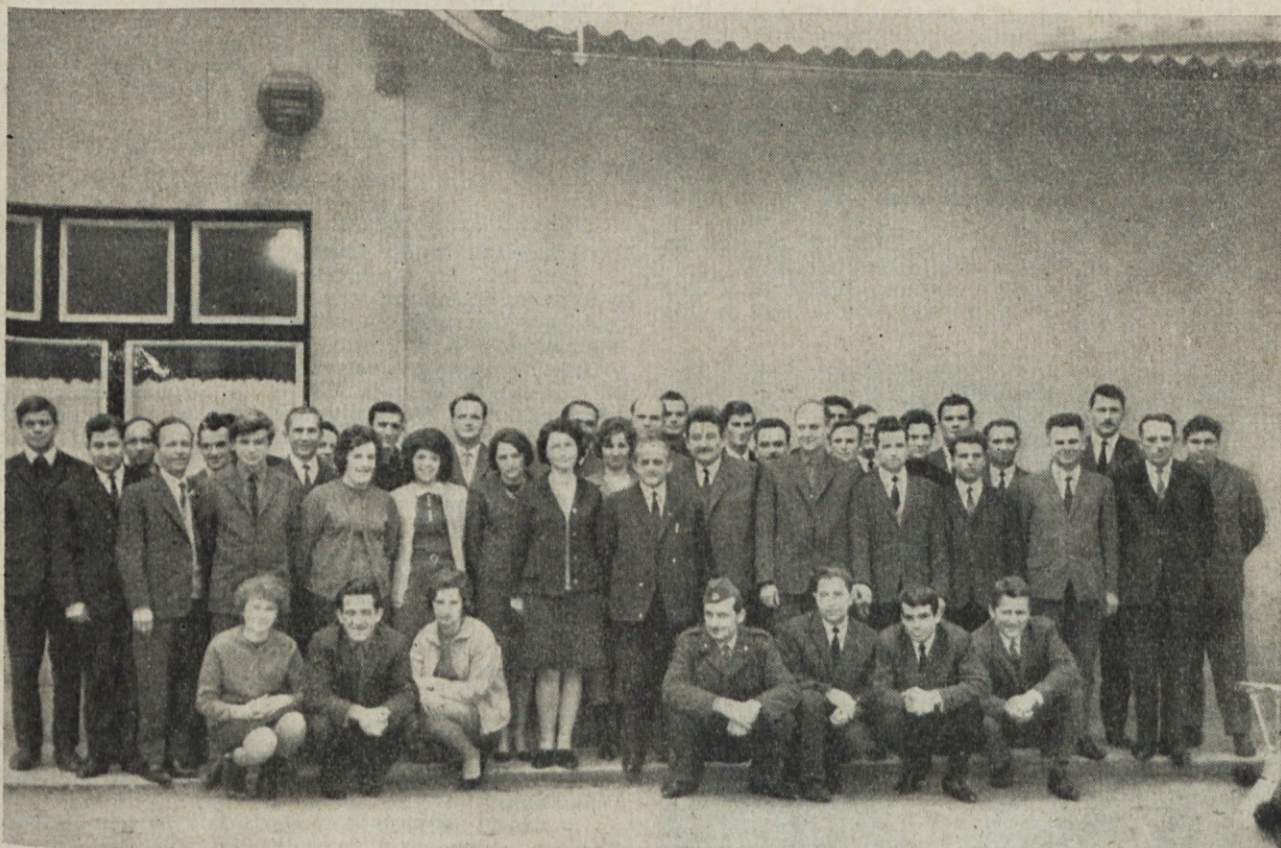
Iz gornjih podatkov je razvidno, da je bilo delo društva uspešno.

Pred nami so velike naloge in predlagam novemu upravnemu odboru in operativnemu štabu, da organiziramo v letošnjem letu:

- tečaj za izprašane gasilce,
- izvedbo predavanj s praktičnimi prikazi delovanja gasilskih aparatov in naprav za vse člane kolektiva,
- ponovno organizacijo ženske desetine,
- nadaljnjo usposobitev poveljniškega kadra,
- udeležbo tekmovalne desetine na conskem tekmovanju zasavskih občin v Trbovljah,
- tekmovanje tovarniških desetlin na tovarniškem prazniku za osvojitev prehodnega pokala,
- organizacijo obiska podjetij na področju litijske občine in sorodnih tekstilnih podjetij.

Na pomoč!

J. Borštnar

Udeleženci občnega zbora IGD

Poslovili smo se od članov kolektiva, ki so bili upokojeni

Kepa Leopold, roj. 24. 8. 1915 v Gabrovki pri Litiji. Izhaja iz delavske družine. Oče je bil tesar, mati pa gospodinja. V družini je bilo 9 otrok, od katerih so še 4 na svojem domu. Očeta so med zadnjo vojno ubili belogardisti, 1 brat pa je padel kot borec NOV.

Tov. Kepa se je zaposlil v 13. letu starosti kot hlapec v Litiji, kjer je bil približno 5 let, nato je bil kmečki delavec v Čatežu, Jablanici, na Primskovem, na Konju pri Litiji do odhoda k vojakom, po vrnitvi od vojakov pa spet na Konju pri Litiji in v Pogoniku do leta 1944. Oktobra 1944 je vstopil v NOV in bil v Dolenjskem odredu do osvoboditve.

Po osvoboditvi se je zaposlil v našem podjetju 12. 3. 1946 najprej kot poklicni gasilec, nato je bil skladiščni delavec, zatem pa vseskozi do upokojitve delavec v mešalnici odnosno v čistilnici.

Povedal nam je, kako dobro se še spominja starega oddelka mešalnice, kjer so delavci delali v težkih pogojih, predvsem zaradi velikih količin prahu.

Spominja se tudi, kako je že leta 1932 prosil za zaposlitev v Predilnici, ko so sprejeli 2 moška, prosilec pa je bilo toliko, da jih je bila cela vrsta od tovarne do železniškega prelaza. Še sedaj se dobro spominja priimkov tistih dveh delavcev, ki sta bila takrat sprejeta na delo. Vsem drugim pa so povedali, da jih ne rabijo. Spominja se nadalje tudi, kako je takoj potem, ko v tovarni ni dobil zaposlitve, šel peš iz Gabrovke v Ljubljano na takratno borzo dela, da bi dobil zaposlitev. Z njim je šel tudi njegov kolega. Hodila sta v eno smer približno 9 ur in sta prenočevala pri nekem kmetu. Tudi v Ljubljani nista dobila zaposlitve in sta se spet vrnila peš domov.

Njegova skupno priznana delovna doba znaša 32 let in 9 mesecev, v našem podjetju pa 20 let in pol.

Invalidsko je bil upokrcjen s 25. 9. 1966

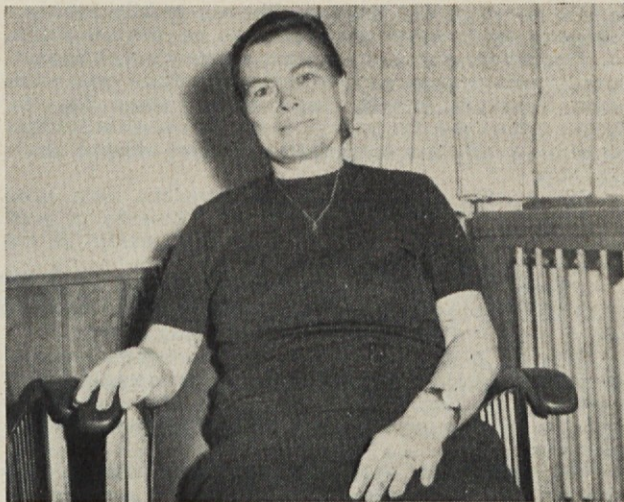
Pikl Ljudmila, roj. 13. 9. 1917 v Gradišču pri Litiji.

Izhaja iz delavske družine. Tudi njena mati je bila zaposlena v našem podjetju preko 30 let.

Kot 9-letni otrok je morala na delo k nekemu kmetu, ki ji ni dovolil, da bi še obiskovala šolo.

V našem podjetju se je zaposlila junija 1931, ko ji še ni bilo 14 let. Najprej je delala na motovilih okoli 3 leta. V tem času je delala po 3 do 4 mesece in bila od časa do časa po nekaj mesecev brez dela, ker so rabili takrat delavke v glavnem v zimski sezoni, ne toliko čez poletje. Nato je delala do leta 1939 kot predica na prstančnih strojih, nakar je bila reducirana.

Ponovno se je zaposlila v našem podjetju 19. 9. 1945 kot predica. V času od 8. 8. 1950 do 9. 6. 1952 je bila

Naša upokojenka tov. Ljudmila Pikl

začasno invalidsko upokojena. Sicer pa je ves čas zaposlitve od osvoboditve dalje bila zaposlena pri nas kot predica.

Po osvoboditvi je bila proglašena 10-krat kot udarnica.

Njena skupna delovna doba znaša 25 let in 8 mesecev, ki je istočasno tudi njena delovna doba v našem podjetju.

O takih delavcih, kot je tov. Pikl Ljudmila, ki je bila zaposlena tako dolgo v podjetju in skoro ves čas na istem delovnem mestu, je običajno težko kaj več napisati, pa vendar je v tej dobi zaposlitve, posebno po osvoboditvi veliko prispevala s svojim delom za korigirani podjetja in družbe, saj sicer ne bi bila tolikokrat proglašena kot udarnica. Pri družini Pikl lahko govorimo že o predilniški družini. V našem podjetju je bila zaposlena njena mati, zaposlen je tudi njen mož in že prav tako hčerka, torej že tretji rod.

Tov. Pikl Ljudmila je bila invalidsko upokojena 15. 9. 1966.

Dolšek Slavko, roj. 14. 7. 1910 v Zgornji Jablanci.

Izhaja iz delavske družine, v kateri je bilo 10 otrok.

Leta 1927, ko mu je bilo 17 let, se je prvič zaposlil v Rudniku Sitarjevec, kjer je delal 11 mesecev, nakar je bila v tem podjetju večja redukcija in je bil med okoli 80 delavci tudi on odpuščen. Zatem je delal pri privatnem žagarju 6 mesecev, nato v Rudniku Trbovlje od junija 1929 do maja 1935, ko je odšel na odslužitev vojaškega roka. Po vrnitvi od vojakov se je najprej zaposlil sezonsko pri progovni sekciji Ljubljana, nato pa decembra 1937 spet v rudniku Trbovlje, kjer je ostal do septembra 1944, nakar je bil brez zaposlitve doma do osvoboditve.

Po osvoboditvi se je zaposlil 25. 6. 1945 do 30. 4. 1947 pri Krajevnem ljudskem odboru Litija kot kurir.

V našem podjetju se je zaposlil 1. 7. 1947 na mikalnikih, kjer je delal kot brusac do upokojitve.

Njegova skupna delovna doba znaša 38 let, v našem podjetju pa 19 let in 2 meseca.

Upokojen je bil 31. 8. 1966.

Koprivnikar Marija, roj. 14. 3. 1916 v Litiji.

Izhaja iz delavske družine. Oče je bil zaposlen v našem podjetju nekaj let, mati pa 44 let in je bila tudi naša upokojenka.

V našem podjetju se je zaposlila v 14. letu starosti. Najprej je delala kot navijalka barvane preje za motovila približno pol leta, potem pa je sama zaprosila za premestitev na motovila, tam je delala približno do

Naš upokojenec tov. Leopold Kepa

1937. leta, nato pa kot posluževalka sukalnih strojev do 1942. leta. Takrat je bila od Arbeitsamta poslana na delo k železnici, kjer je delala do konca okupacije.

Po osvoboditvi se je zaposlila v našem podjetju 19. 9. 1945 spet pri sukalnih strojih v sukalnici, kjer je delala vse do upokojitve.

V času svojega službovanja je bila ves čas izredno pridna, vestna in disciplinirana delavka. Strmela je tudi za tem, da se je strokovno usposabljala in je po osvoboditvi obiskovala v podjetju tudi tečaj za kvalificirane delavce in uspešno opravila izpit.

V zadnjem času je obiskovala tudi tečaj za instruktorce, ki ga je organiziralo podjetje in je svoje znanje z veseljem prenašala na mlajše nove delavke. Kljub temu, da sama pravi, da je včasih morda zgledala prestroga pri poučevanju novih delavk, vendar z razumevanjem nam je pripovedovala o novih delavkah, ki jih je bilo treba včasih bodriti pri učenju in jim vliti poguma za uspešno delo. Pri tem je seveda morala gledati na to, da je naučila nove delavke delati pravilno in varno, kar je vsekakor v splošno korist podjetja.

Njena skupna delovna doba znaša 33 let in 6 mesecev, delovna doba v našem podjetju pa preko 31 let. Upokojena je bila 30. 11. 1966.

Naša upokojenca tov. Ivanka Kaplja in Slavko Dolšek

Pretner Angelca, roj. 30. 5. 1911 v Ponovičah pri Litiji.

Izhaja iz številne delavske družine, v kateri je bilo 15 otrok. Oče je bil železničar, mati pa gospodinja. Osnovno šolo je obiskovala v Litiji, meščansko šolo v Ljubljani, potem pa se je sama po končanem šolanju učila doma stenografije.

Prvič se je zaposlila v 18. letu starosti kot praktkantka pri odvetniku Mazeku v Litiji nato je postala odvetniška uradnica in je delala tu približno pol leta. Nato je službovala 5 let in pol pri odvetniku dr. Šliberju v Litiji, zatem pa 1 leto v pisarni pletilstva Lajevec, Litija. Med vojno je vodila pisarniške posle pri Mizarskem in pogrebem zavodu Koprivnikar Emil, Litija.

Po vojni je bila najprej 3 mesece na Okrajnem sindikalnem svetu Litija, nato na občini Litija 3 leta in pol.

V našem podjetju se je zaposlila leta 1949. Najprej je delala pri izdaji živilskih nakaznic, nato v tajništvu bila je nekaj časa blagajničarka, zatem v knjigovodstvu Izvenindustrijskih obratov, nato pa v finančnem knjigovodstvu podjetja vse do upokojitve.

Njeno življenje ni bilo lahko. Skromnosti se je naučila že kot otrok in taka je ostala tudi potem. Ni bilo lahko v takratnih časih šolati se pri tako številni družini samo pri plači očeta. Še zelo mlada je ovdovala in ostali so ji 3 nepreskrbljeni otroci. Vse svoje življenje je potem posvetila delu in otrokom. Danes so vsi preskrbljeni odnosno zaposleni.

Vsem uslužbencem ki smo se poslovili od svoje dolgoletne sodelavke je bilo ob slovesu težko. Oči vseh

so bile rosne. Ona pa se je z nasmehom poslovila od nas, čeprav se je za tem nasmehom skrivala bolečina. Po vseh težavah, ki jih ji je prineslo življenje pa se je navadila bolečino zatajiti in premagati.

Njena skupna delovna doba znaša 29 let, v našem podjetju pa 14 let.

Upokojena je bila 31. 10. 1966.

Kaplja Ivanka, roj. 28. 7. 1911 v Ščitu pri Štangi.

Izhaja iz kmečke družine, v kateri je bilo 14 otrok, 8 sester in 6 bratov, od vseh je še 7 živih.

Oče je bil kmetovalec na majhni kmetiji, kjer se je težko preživljala številna družina.

Ivanka je bila 12. otrok. Prvi otroci odnosno starejši od nje, so morali takoj v zaposlitev, kakor so le malo odrasli, ker doma ni bilo dovolj kruha za vse. Sama je bila doma na željo matere do 35. leta starosti. Takrat so bili doma samo še 3 otroci. Nekaj let pred materino smrtjo se je zaposlila najprej kot gospodinjska pomočnica v Šmartnem pri Litiji, kjer je bila od 1. 3. 1947 do 31. 3. 1948. Takoj zatem pa se je zaposlila na ekonomiji Predilnice in sicer najprej nekaj časa sezonsko, nato pa od 24. 8. 1948 redno. Na tej ekonomiji odnosno vrtnariji je bila zaposlena potem do upokojitve. Ta vrtnarija je bila sicer v letu 1951 priključena Mestnim gospodarskim podjetjem, leta 1952 pa Ekonomiji Ljubljana, vendar se le smatra, da je bila ves čas v sklopu matičnega podjetja.

Ekonomija je bila po osvoboditvi precej obširna, saj je imela zemljo in travnike na Stavbah, na Dobravi in na Slatini. V tistem času je morala tov. Ivanka opravljati različna dela od žetve, košnje, kopanja krompirja, molže krav itd., včasih pa je morala tudi prodajati pridelke na trgu v Litiji. Kasneje se je ekonomija ukinila in ostala je samo še vrtnarija za potrebe predilniške menze v obsegu, kakor je še danes.

Delovni pogoji pri tem delu niso bili lahki. Pozimi je bila izpostavljena mrazu in mokroti, poleti pa hudi vročini in prav tako mokroti in vlagi, zato ni čudno, da po tolikih letih sedaj čuti precej revmatizma. Pripovedovala je, kako je pozimi včasih pogrešala tople peči, da bi si vsaj od časa do časa ogrela premrle roke in noge, saj se ji je pri delu večkrat zanohtalo.

Njena skupna delovna doba znaša 19 let in 1 mesec in je bila dejansko zaposlena na vrtnariji našega podjetja 18 let, če štejemo tudi čas, ko je bila vrtnarija sicer za nekaj časa priključena drugam. Upokojena je bila 31. 8. 1966.

Od vseh upokojencev so se ob priliki upokojitve poslovili predstavniki podjetja in jim izročili denarne nagrade, ki jim pripadajo ob upokojitvi.

Vsem se zahvalujemo ob tej priliki za ves njihov trud, ki so ga vložili v delo v podjetju in jim želimo, da bi v krogu svojih družin preživeli še mnogo zadovoljnih in zdravih let.

L. R.

Naša upokojenka
tov. Angelca
Pretner

Reorganizacija dela v sukalnici

Skrb za dviganje produktivnosti je ena glavnih nalog v podjetju. Ker se je v naši tovarni v tej smeri pričelo precej delati, je prav, da se s temi akcijami seznanimo ves kolektiv.

Vedeti moramo najprej, kako se k tej nalogi pristopi:

1. Za začetek se mora ugotoviti in analizirati dejansko stanje oddelka, za katerega mislimo, da bi v njem mogli izboljšati bodisi organizacijo dela, delovne pogoje, kvaliteto proizvodov ali kak drug proizvodni faktor.

2. Ko dobimo podatke o dejanskem stanju, prične-
mo sestavljati po analitičnih metodah predloge za iz-
boljšanje.

3. Dobljene in osvojene predloge je treba uvesti
v oddelek, tj. realizirati.

4. Zadnja faza te akcije je, zasledovanje rezultatov.

Praktični primer takega postopka imamo trenutno
v naši sukalnici:

1. Preteklo leto spomladi je ob sodelovanju naših
strokovnjakov zunanji sodelavec Pavlica Zlatko iz biv-
šega Zveznega centra za inštruktorje tekstilne stroke
v Kranju napravil podrobno analizo oz. sliko stanja
v naši sukalnici, ki je že pokazala, kje bi se dalo kaj
popraviti.

2. Sledeč korak je napravil inž. Lesjak Tone, ki je
s pomočjo vodilnega kadra sukalnice in s sodelavci
tehničnega sektorja izdelal predloge za organizacijo
dela celotne sukalnice.

3. Z uvajanjem posameznih predlogov smo pričeli
v septembru lanskega leta in sicer najprej v sukal-
nici III.

4. Primerjava rezultatov obratovanja sukalnice III.,
ki jih zasledujemo po realizaciji predlogov, z rezultati

doseženimi pred proučitvijo in uvedbo ukrepov, potr-
juje koristnost proučevanja organizacije dela, kakor
tudi potrebo po tesnem sodelovanju med analitično
službo in službo izobraževanja.

Rezultati so razvidni iz naslednjega prikaza:

Faktorji primerjave za sukalnico III.	Stanje pred reorg. jul./avg. 1966	Stanje v času reorg. nov./dec. 1966
	Indeks	Indeks
1. Izkoristek sukalnih strojev	100	132
2. Produkcija strojev na 7 ur	100	132
3. Produkcija sukalnice III.	100	143
4. Produktivnost obrata	100	114
5. Lastna cena	100	96
6. Bruto dohodek	100	143

Pri isti primerjavi je tudi finančni rezultat sedem-
krat višji, kar kaže rentabilnost uvedenih predlogov.

Imeti pa moramo v vidu, da zaradi objektivnih
razlogov še niso bile vse zamišljene izpremembe reali-
zirane, ki bi nam vsekakor dale še ugodnejše rezultate.

V teku je tudi akcija za zmanjšanje odpad-
kov preje v sukalnici, ki jo ob sodelovanju kolektiva
sukalnice vodi tov. Belec Ivan, in pri kateri so se že
pokazali pohvalni rezultati.

Vsa navedena dejstva dokazujejo, kako koristen je
študij dela in da se vsa sredstva vložena v to delo
večkratno povrnejo, če poskrbimo, da se umestni pred-
logi realizirajo in ne obleže samo kot mrtve črke ali
številke v kakem predalu.

M. Petek

Poročilo

O DELOVNI SILI ZA II. POLLETJE 1966 IN ZA LETO 1966

Stanje delovne sile 31. 12. 1965 844 delavcev

	I. polletje			II. polletje			
	M	Z	Sk.	M	Z	Sk.	
Sprejeti	13	40	53	11	7	18	skupaj 71 delavcev
Odšlo	7	12	19	5	17	22	skupaj 41 delavcev

Stanje delovne sile 1. 1. 1967 874 delavcev

Vzroki prenehanja dela:

	I. polletje			II. polletje			Skupaj 1966
	M	Z	Sk.	M	Z	Sk.	
Upokojeni	1	2	3	1	3	4	7
Invalidsko upokojeni	1	2	3	1	1	2	5
Na željo delavca	2	7	9	1	8	9	18
Odhod v JLA	1	—	1	1	—	1	—
Izključitev	1	—	1	—	—	—	1
V poskusnem delu (s strani podjetja)	—	1	1	—	—	—	1
Po poteku pogodbe za določen čas	1	—	1	—	2	2	3
Umrli	—	—	—	—	1	1	1
Samovoljno	—	—	—	1	2	3	3
	7	12	19	5	17	22	41

L. R.

Izboljšujemo prisukovanje

Predice in snemalke nikakor ne žele zaostajati za sukaljami, dvojilkami in previjalkami; te so namreč pred kratkim izboljšale vezanje pretrgov v sukalnici na ta način, da so se naučile tkalskega vozla. Makova Slavka pravi, da ga zaveže prav tako hitro, kot je vezala starega, ki je v naši sukalnici že odslužil. Istega mnenja je večina delavk v sukalnici. Seveda je bilo za dosego tega cilja vloženega mnogo truda in dobre volje od strani kolektiva sukalnice.

Za slično nalogo se je sporazumno z vodstvom predilnice odločil tudi kolektiv predilnice I in II, tj. izboljšati prisuke.

V vrsti kratkih proizvodnih sestankov je nadmojstev tov. Lojze Pavliha pojasnil, da bo pri izboljšanju kvalitete preje, med drugimi ukrepi potrebno popraviti tudi prisukovanje (prištukavanje ali štukanje) in sicer na ta način, da bi se prisuki še skrajšali in stanjšali, kar se da doseči z direktnim privezovanjem. Večina predic že zna ta način prisukavanja (v predilnici III so imele predice o tem že poseben tečaj), vendar so se odločile, da se bodo tega načina naučile tudi predice in snemalke, ki so doslej drugače privezoval; ostale pa bodo prisuke še izboljšale. Pri tem bodo pomagale brigadirke, ki so napravile tečaj za instruiranje.

18. oktobra se je navedena akcija pričela. Nadmojster in mojstri so prevzeli organizacijo pouka po izmenah in oddelkih, brigadirke-instruktorice poučujejo prisukovanje in skrb za vaje, laboratorij občasno odvzema vzorce in jih pregleduje z ozirom na kvaliteto, izobraževalna služba v tehničnem sektorju pa koordinira delo in kontaktira z vsemi vključenimi.

Rezultati niso izostali. Danes, tj. po dveh mesecih, že lahko vidimo lep napredek v kvaliteti prisukov.

Nekateri so tako lepo napravljeni, da jih skoraj ni opaziti, kar dokazuje slika 7 (v članku o napakah). Kolektiv na prstančnih strojih je lahko zadovoljen, da tako napreduje. Vsi, ki so se lotili reševanja tega problema, kažejo veliko mero razumevanja in sodelovanja. Spet imamo nov dokaz, da se s skupnimi silami more veliko doseči. Rezultati te akcije pa bodo prav gotovo pomagali dvigniti renome naše preje pri odjemalcih.

Ne bomo pa zastali pri prisukovanju. Čaka nas še vrsta problemov, pri katerih bo poučevanje poleg študija dela in organizacije dela eden izmed elementov, ki so potrebni za njihovo rešitev.

M. Petek

Tretja skupina inštruktoric — po končanem tečaju

Obiskali smo »Dalmatinko«

Društvo inženirjev in tehnikov v naši tovarni, je preteklo leto organizirala nekaj ekskurzij za strokovno izpopolnjevanje svojih članov. Eden teh obiskov je bil namenjen tekstilni tovarni Dalmatinka v Sinju.

Predhodno je navedeno podjetje potrdilo pripravljenost za sprejem grupe iz naše predilnice in obisk odobrilo celo na tak dan ko običajno ne sprejema ekskurzij.

Tako se je 21. novembra preteklega leta napotila naša grupa z vlakom preko takrat že zasnežene Bosne v Split. Tu smo se vkrcali v avtobus, se peljali pod starodavno trdnjavo Klisom in se po 30 km poti znašli na lepo zelenem Sinjskem polju v Cetinski krajini pod Dinaro. Tu leži mesto Sinj, ki je poznano širom naše domovine, kakor tudi v zamejstvu po viteški igri »Sinjski alki«.

Kakor hitro smo izstopili iz avtobusa, nas je stara partizanska »majka« zaustavila in »počastila« s tropinovcem. Enako pristržno so nas sprejeli tudi v Dalmatinki. Tu so nas pričakali vodje posameznih oddelkov tj. predilnice, sukalnice in oplemenitilnice sukanca. Prvi nas je pozdravil direktor podjetja in zaželel uspešen dan.

V sproščenem razgovoru je tekla beseda o poznanih vsakdanjih problemih; tj. surovinah, kvaliteti, izstankih, nagrajevanju, rekonstrukciji, izobraževanju itd. Videli in spoznali smo, da se prav tako kot mi bore za zmanjšanje izostankov, za zvišanje osebnih dohodkov, za višjo proizvodnost, da je v teku borba za kvaliteto artiklov, da med drugim skušajo izboljšati prisukovanje na isti način kot mi le da so začeli pred nami in da imajo za to postavljeno najboljšo predico-instruktorico, ki trenutno uči samo prisuk, in podobno.

Po končanem razgovoru je sledil ogled podjetja, ki je dokaj moderno, saj je staro komaj 15 let in ima vse pogoje za uspešen razvoj.

Službeni obisk smo zaključili s kosilom v tovarniški menzi. Popoldne je nekaj naših gostiteljev šlo z nami in eden aktivnih udeležencev »sinjske alke« nam je v kratkem orisal zgodovinski pomen Sinja v borbi proti turškim vpadom iz Bosne v Dalmacijo, kakor tudi potek bitke l. 1715, ko je številna turška vojska oblegala mesto in bila pri tem popolnoma premagana, njihov paša ubit, tabor pa zaplenjen. V spomin na to

Udeleženci strokovne ekskurzije zbrani pred »Dalmatinko« v Sinju

zmago se od takrat prireja vsako leto viteška igra »alka«, pri kateri zmaga tisti jezdec, ki v polnem diru na konju, s kopjem sname obroč »alko«, ki visi pritrjena na vrvi, katera je napeta nad dirkalno stezo. Obroč sestoji iz večih polj, od katerih je največ točkovana sredina. Vsak tekmovalec si prizadeva, da bi vsaj trikrat zadel sredino alke, kar pa je seveda zelo težko.

Predlanskim je slavila ta igra 250-letnico obstoja in je bilo tekmovanje pod pokroviteljstvom predsednika republike maršala Tita. Že sama udeležba v tekmovalni ekipi pomeni veliko čast.

Ob koncu smo se prijaznim gostiteljem zahvalili za gostoljubnost in se polni vsakovrstnih vtisov vrnili v Litijo.

Če napravimo zaključek oz. pregled preko tega, kar smo videli in slišali v Dalmatinki, lahko rečemo,

da se bore s podobnimi ali enakimi problemi kot mi ter da jih skušajo rešiti v zadovoljstvo trga in kolektiva tovarne. Pri tem pa nimajo lahkega stališča, ker imajo nekatere zelo resne konkurente, ki z njimi uspešno tekmujejo tako v ceni kot v kvaliteti proizvodov. Iste naloge leže tudi pred našim kolektivom, če hočemo biti konkurenčni in obdržati korak z ostalimi ponudniki.

Imamo vtis, da smo ekskurzijo dokaj uspešno opravili; ne bi pa bilo napak, če bi v bodoče podobno ekskurzijo pripravili tudi za naše neposredne proizvajalce, tj. predice, sukalke, flyerke, brigadirke itd. in sicer v tovarne, ki imajo slično organizacijo dela kot je pri nas. Na ta način bi imele možnost, da izmenjajo s svojimi sodelavkami izkušnje glede problemov praktičnega dela v proizvodnji, kar bi koristilo udeležencem samim, kakor tudi proizvodnji.

M. Petek

Deseti pustni karneval v Litiji

Kljub slabemu vremenu se je zbralo na letošnjem tradicionalnem 10. pustnem karnevalu lepo število maskiranih skupin in nekaj tisoč gledalcev

